

14a edició del Dictat nacional

Text per a la primera fase de la categoria A (3r de segona ensenyança, 3r d'ESO i *troisième*)

Cada matí, abans de capbussar-me, ben proveït de paciència monacal, en la secció de llibres antics de la biblioteca, anava a la granja de la Cielo a fer un tallat. Sovint la trobava dedicada a arrencar amb l'escombra la pàtina de desgana i d'avorriment que havia quedat enganxada a les lloses de granit de la porta del local. Era el rastre deixat per una colla d'adolescents que es passaven les hores mortes de la tarda menjant pipes i parlant de coses intranscendents. També hi havia un cercle d'excrements blancs de coloms que, des de la teulada de l'església de Sant Esteve, baixaven a beure a la font i es quedaven a parrupar a la mitja placeta. He escrit mitja perquè, ben mirat, l'espai que hi ha davant del bar no dibuixa la figura geomètrica sencera, ja sigui un quadrat o una circumferència, que acostumen a tenir les places. Es tracta més aviat d'un simple entrant irregular, un golf de pedra que s'encaixa entre la porta de l'església, al carrer de la Vall, la paret d'un hort convertit en jardí i la casa antiga i atrotinada als baixos de la qual hi ha la granja.

En aquest espai minúscul s'hi amuntegaven la font, els bancs de ferro, les dues taules que feien de terrassa, la nevera dels gelats, les cames llargues dels adolescents i el vol dels coloms caganers. A la Cielo, els adolescents i els coloms li produïen al·lèrgia i, ja que no podia foragitar-los del petit ecosistema urbà, bandejava el seu rastre amb l'energia del que prova d'esborrar una culpa pròpia i vergonyant.

PERUGA, Joan. "Gâteau typique d'Andorre". *Set claus. Relats d'Andorra*. Barcelona: Editorial Proa, 2001, p. 165-166.

Curs escolar 2020-2021

Servei de Política Lingüística

Govern d'Andorra